

ס ב א

לזכרו של ר' משה וילנר

מחלה זו, הסקלורוזה -- הסתידות הורידים -- קפדה את פתיל חייו של האיש. במאמצים שהיו כמעט למעלה מכוחות אנוש, החזירוהו לאיתנו בפעם הראשונה אחרי ההתקפה ההיא. שוב לא היה זה אותו האיש מלא רוח החיים והמרץ. אכן, את עט הסופר לא הניח מידו על אף התחנונים והבקשות. הוא רצה להמשיך בעבודתו הפוריה עד... עד... קשה לסיים את הפסוק.

בהזכרי בתמונתו ביום חמשי העבר, גל עצמות... פנים שאי אפשר היה להב" דילם בהרבה מהכרים והסדינים שעליהם שכב, יותר נכון היה מונח... לרגעים מר" עטים היה שב להכרתו, ואז היה מנצנץ השכל הבהיר שכה הניב פרי בימי חייו. לכששאלוהו, בהצביעם עלי, אם הוא מכירני, הרים את אצבעו הצנומה ורמז לי לגשת. הוא לקח את ראשי בין כפות ידיו ונתן לי נשיקה -- את הנשיקה האחרונה. אני גחנתי עליו והחזרתי לו נשיקה, אך דומני כי שוב לא הכירני... נשמתי שוכנת עתה במרומים, מקום לא יסבול יותר יסורים...
אנו נשמור זכרו של סבא כשם שר" בים ישמרו את זכר אחד ממיסדי גוה" צדק, אבי תל-אביב.

נינה אשרמן

ח"א, גמנסיה הרצלית, כתה ר'.

בעמדי עכשיו לפני ערש-מותו יעברו לפני עיני זכרונות רבים, תמונות רבות...
...קומה זקופה, אף-נשר המביע אופי חזק ומרץ רב, עינים שצבען כצבע הש" מים לטוהר, בת-צחוק אשר בהופיעה היתה מגלה את כל הרוך והטוב הצפונים בו, כזאת היתה דמות סבא בימי ילדותי. סבא שלי, מלה רעה לא עלתה על דל" שפתיו; בשום איש לא נתן דופי, ול" עולם לא השיב פני אדם ריקם, גדוש ומלא היה תורה.

רבות פעל בימי חייו, הרבה עבר במשך ימי חלדו, ובסוף ימיו, בשעה שהיה יכול להגיע כבר למנוחה, באה עליו כחתף ההתקפה הראשונה של מח" לתו.

הוא התנגד מאד שיקראו לו סבא -- כי גם בהיותו זקן הרגיש וחשב את עצמו צעיר, ובשמעו מלה זו יוצאת מפי, לא כשהייתי מדברת אליו באופן ישר, היה נרגז, נרגז מאד.

כשהייתי בת תשע, לפני כשש וחצי שנים, היה, בשובו מבית הכנסת בערב" שבת, נושאני על זרועותיו מסביב לשולחן, אין להגדיר במלים את אשרו כשהיה רואה אותי נהנית, שומע את צחוקי...

והעינים מתמלאות דמעות בהזכרי בתמונת סבא, בשנה האחרונה, בזמן האחרון...